

Mateusz Barta

Absolwent Wydziału Lalkarskiego Akademii Sztuk Teatralnych im. Stanisława Wyspiańskiego w Krakowie, Filia we Wrocławiu (AST). W 2016 r. otrzymał stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za wybitne osiągnięcia artystyczne oraz stypendium Prezydenta Wrocławia (2015–2018).

W 2016 r. rozpoczął pracę jako aktor w Teatr Lalek Banialuka. Został laureatem Złotej Maski – Nagrody Marszałka Województwa Śląskiego za rolę Króla Maciusia Pierwszego w spektaklu „Król Maciuś Pierwszy” w reż. Konrada Dworakowskiego oraz Buratina w spektaklu „Buratino” w reż. Mariana Pecki (2018). Otrzymał także nominację do Nagrody Prezydenta Bielsko-Białą „Ikar” za dotychczasowe osiągnięcia aktorskie.

W latach 2018–2023 był aktorem Teatru Animacji w Poznaniu, gdzie zrealizował m.in. spektakle: „Za-Polska” i „Pan Tadeusz” w reż. Agaty Biziuk oraz „Miłość do trzech pomarańczy” w reż. Pawła Aignera.

Od 2018 r. pracownik badawczo-dydaktyczny Wydziału Lalkarskiego AST. Od 2016 r. koordynuje Międzynarodowy Festiwal Szkół Lalkarskich „Metaformy”, a od 2019 r. pełni funkcję jego kuratora. W październiku 2022 r., podczas XV edycji Festiwalu, sfinalizował autorski projekt badawczy „Tylko jeden egzemplarz” – monografię podsumowującą historię wydarzenia. Od 2025 r. kieruje projektem „XVII Festiwal Szkół Lalkarskich METAFORMY” wraz z cyklem popularyzatorskim realizowanym w ramach programu Społeczna Odpowiedzialność Nauki II.

Laureat Programu Stypendialnego „Młoda Polska” (2021). W 2022 r. otrzymał Nagrodę Rektora AST III stopnia. W czerwcu 2023 r. uhonorowany Stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla wybitnych młodych naukowców. We wrześniu 2023 r. Rada ds. Stopni AST nadała mu stopień doktora.

Od 2024 roku prodziekan Wydziału Lalkarskiego AST.

W listopadzie 2024 r. powołany na członka Akademii Młodych Uczonych i Artystów, a w marcu 2025 r. – na członka Prezydium AMUiA.

Agnieszka Bieniek

Doświadczenie zawodowe

2007.10 – obecnie – Instytut Zootechniki - Państwowy Instytut Badawczy, Balice, Zakład Biologii Molekularnej.

Stanowisko: biotechnolog; od 2021.06 starszy specjalista badawczo-techniczny; od 2025.01 adiunkt.

Udział w grantach:

2016 – 2019, BIOSTRATEG2/297267/14/NCBR/2016 – Kierunki wykorzystania oraz ochrona zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich w warunkach zrównoważonego rozwoju. Instytut Zootechniki - PIB.

2011 – 2014, N N311 539340 – Analiza metylacji wybranych regionów DNA u gatunku *Equus caballus*. Instytut Zootechniki - PIB.

Wykształcenie

2019 – 2020 – Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków, studia podyplomowe, Analiza Danych – Data Science.

2011 – 2012 – Uniwersytet Jagielloński, Kraków, studia podyplomowe, Biologia molekularna.

2008 – 2012 – Instytut Zootechniki - Państwowy Instytut Badawczy, Balice, studium doktoranckie. Zootechnika. „Charakterystyka genetyczna wybranych ras koni z zastosowaniem polimorfizmu sekwencji mikrosatelitarnych i markerów SNP”.

2005 – 2007 – Akademia im. Jana Długosza, Częstochowa, studia magisterskie, Chemia w biotechnologii.

2002 – 2005 – Akademia im. Jana Długosza, Częstochowa, studia licencjackie, Biotechnologia.

Publikacje: <https://orcid.org/0000-0002-7127-0265>

Staż

2023.02.13 – 03.15 – Staż naukowy w Zakładzie Bioróżnorodności Molekularnej Instytutu Systematyki i Ewolucji Zwierząt Polskiej Akademii Nauk.

Samokształcenie

„Zarządzanie danymi badawczymi dla naukowców” – kurs podstawowy i średnio zaawansowany, Uniwersytet Warszawski Navoica.

„Writing in the Sciences”, Stanford University, Coursera, nr 5S6L22GDQMPD.

Nagrody

2023.10.04 I nagroda Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (nagroda zespołowa): za projekt badawczy pt. Wdrożenie selekcji wspomaganej markerami genetycznymi jako narzędzia wspierającego pracę hodowlaną u koni czystej krwi arabskiej.

Jan Bińkowski

Specjalista w zakresie biotechnologii i informatyki, ze szczególnym uwzględnieniem wysokoprzepustowych technologii generowania danych molekularnych oraz metod ich przetwarzania. Swoją działalność naukową koncentruje m.in. na wykorzystaniu metod sztucznej inteligencji oraz metod maszynowego sekwencjonowania w medycynie spersonalizowanej.

W roku 2022 rozpoczął studia doktoranckie w Pomorskim Uniwersytecie Medycznym w Szczecinie, które realizuje w Samodzielnej Pracowni Epigenetyki Klinicznej.

Doświadczenie naukowe zdobywał m.in. podczas stażu na Arhus University (Dania), a także jako badacz w projektach Narodowego Centrum Nauki (OPUS) oraz dwóch grantach

Agencji Badań Medycznych. Aktualnie współtworzy Regionalne Centrum Medycyny Cyfrowej PUM, gdzie odpowiada m.in. za rozbudowę i aplikacyjne wdrażanie wysokowydajnej infrastruktury badawczej.

Autor publikacji naukowych wydawanych w periodykach Q1, wielokrotny prelegent na konferencjach krajowych oraz zagranicznych, współautor zgłoszeń patentowych zarówno krajowych, jak i międzynarodowych realizowanych w trybie PCT.

Aktualnie członek zarządu International Society for Molecular and Clinical Epigenetics (iSMOCLEP), międzynarodowego towarzystwa naukowego zajmującego się rozwojem badań w dziedzinie epigenetyki molekularnej i klinicznej.

Poza działalnością naukową prowadzi działalność ekspercką zarówno dla podmiotów prywatnych jak i publicznych, w zakresie projektowania oraz optymalizacji eksperymentów opartych na wysokoprzepustowych technologiach sekwencjonowania, a także metod gromadzenia, przetwarzania i analizy danych biomedycznych.

Klaudia Jeznach

Dr Klaudia Jeznach ukończyła w 2018 roku studia magisterskie z filologii polskiej na UKSW w Warszawie. W latach 2018–2022 była doktorantką Uniwersytetu Częstochowskiego. Książka oparta na rozprawie doktorskiej została wyróżniona nagrodą główną w kategorii literackiej FENIKS 2024 Stowarzyszenia Wydawców Katolickich.

Od 2022 roku jest zatrudniona na Uniwersytecie Łódzkim w Zakładzie Dydaktyki Języka i Literatury Polskiej. Jej zainteresowania badawcze koncentrują się na literaturze pierwszej połowy XIX wieku. Od marca do grudnia 2025 roku odbywała staż podoktorski w IBL PAN. Od 1 grudnia 2025 roku do 30 listopada 2026 roku pełni funkcję kluczowego wykonawcy w projekcie NAWA „Promocja Języka Polskiego”.

Jest autorką monografii naukowych oraz licznych artykułów z zakresu literaturoznawstwa, historii literatury i dydaktyki polonistycznej, publikowanych m.in. w czasopismach „Wiek XIX”, „Ethos”, „Bibliotekarz Podlaski”, „Studia Slavica” oraz „Colloquia Litteraria”. W 2025 r. opublikowała biografię naukową *Walkiria z północy przybyła. Elżbieta z Branickich Krasińska*. Współautorka poradnika metodycznego *Escape roomy w kształceniu polonistycznym* (2024) oraz redaktor naukowa monografii zbiorowych poświęconych współczesnej edukacji polonistycznej.

Doświadczenie badawcze zdobywała także podczas wyjazdów zagranicznych i kwerend naukowych, m.in. w ramach programu Erasmus+ na Università degli Studi di Napoli „L’Orientale” (2024) oraz podczas kwerendy archiwalnej we Lwowie w ramach programu NAWA (2021). Brała również udział w projekcie realizowanym przez Teatr Narodowy, Operę Narodową („Moniuszko 200”), prowadząc badania archiwalne oraz opracowując artykuł popularyzatorski.

Dr Jeznach jest organizatorką cyklu konferencji naukowych odbywających się w Muzeum Regionalnym im. Z. Krasińskiego w Złotym Potoku. Pełni funkcję zastępcy przewodniczącej oddziału bytomskiego TLiAM. Jest także członkinią jury Olimpiady Literatury i Języka Polskiego oraz OLJP-SP organizowanych przez Instytut Badań Literackich PAN.

Aktywnie uczestniczy w życiu naukowym jako redaktor naukowy publikacji, organizator konferencji naukowo-dydaktycznych oraz popularyzatorka nauki. Od 2025 roku pełni również funkcję koordynatora ds. promocji IFPiL UŁ oraz współpracy z instytucjami kultury.

Hubert Kasprzak

Hubert Oskar Kasprzak jest doktorantem w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w Instytucie Immunologii i Terapii Doświadczalnej im. Ludwika Hirszfelda Polskiej Akademii Nauk we Wrocławiu (od 2021 r.). Jego rozprawa doktorska koncentruje się na badaniu wpływu bakteriofagów na produkcję cytokin przez ludzkie komórki odpornościowe.

Jest absolwentem studiów licencjackich i magisterskich na kierunku Genetyka i Biologia Eksperymentalna na Uniwersytecie Wrocławskim (2017–2021). Swoje kompetencje poszerza na studiach podyplomowych z zakresu prowadzenia i monitorowania badań klinicznych w Akademii Leona Koźmińskiego (od 2025 r.) oraz ukończonych studiach Master of Business Administration (MBA) we Wrocławskiej

Akademii Biznesu (2024–2025).

Jest współautorem publikacji w renomowanych czasopismach naukowych, takich jak *International Journal of Molecular Sciences* (2026) oraz *Clinical Infectious Diseases* (2023). Wyniki swoich badań prezentował na międzynarodowych konferencjach, m.in. podczas 15. konferencji bakteriofagowej w Oksfordzie (2025) oraz konferencji Targeting Phage Therapy w Berlinie (2025). W lutym 2026 r. odbył staż naukowy w Instytucie Wirusologii Helmholtz Zentrum München w Niemczech. W 2020 r. został wyróżniony stypendium Ministra Nauki za znaczące osiągnięcia naukowe.

Aktywnie działa w środowisku akademickim, doradczym i samorządowym. Od 2025 r. jest członkiem Rady Naukowej IITD PAN. W latach 2022–2024 pełnił funkcję Przewodniczącego Samorządu Doktorantów PAN, a w latach 2024–2025 był członkiem Rady Doradczej Krajowej Reprezentacji Doktorantów. Ponadto angażuje się w sprawy lokalne, pełniąc funkcję Sekretarza Rady Osiedla Ołbin. Doświadczenie zawodowe zdobywa również w środowisku biznesowym we Wrocławskim Parku Technologicznym S.A.

Sylwia Klińska-Bąchor

Biotechnolożka, absolwentka Międzyuczelnianego Wydziału Biotechnologii Uniwersytetu Gdańskiego i Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego. W 2022 roku z wyróżnieniem obroniła pracę doktorską i uzyskała stopień doktora nauk ścisłych i przyrodniczych za badania dotyczące biochemicznej roli acylotransferaz w remodelowaniu fosfolipidów obecnych w różnych organach *Camelina sativa*.

Obecnie pracuje jako adiunkt na Uniwersytecie Gdańskim. Jej badania koncentrują się na dwóch obszarach związanych z metabolizmem lipidów roślin. Pierwszy, realizowany również w ramach kierowanego przez nią projektu OPUS26 Narodowego Centrum Nauki, dotyczy zbadania fizjologicznej roli enzymów zaangażowanych w metabolizm lipidów oraz ich

znaczenia w adaptacji roślin do warunków stresowych, takich jak ekstremalne temperatury czy susza. Drugim obszarem jej zainteresowań jest biosynteza długołańcuchowych wielonienasyconych kwasów tłuszczowych omega-3.

Doświadczenie naukowe zdobywała m.in. jako wykonawczyni projektu OPUS13 oraz polsko-chińskiego projektu SHENG1 NCN, a także podczas krajowych i zagranicznych praktyk m.in. podczas stażu podoktorskiego w Swedish University of Agricultural Sciences w Szwecji, praktyk studenckich w Instytucie Oceanologii PAN w Sopocie oraz podczas wizyt naukowych na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, a także na University Grenoble Alpes, CEA Grenoble we Francji. Ukończyła także studia podyplomowe z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy na Politechnice Gdańskiej.

Poza pracą naukową angażuje się w popularyzację nauki m.in. uczestnicząc w inicjatywach takich jak Noc Biologów, BiotechWeek, Pomorska Noc Naukowców, czy Letnia Szkoła Biotechnologii.

Jest zaangażowana w aktywność organizacyjną, należy do Polskiego Towarzystwa Biologii Eksperymentalnej Roślin, FEBS Junior Section oraz Polskiego Towarzystwa Biochemicznego, gdzie pełni funkcję wiceprzewodniczącej oddziału gdańskiego. Jest redaktorką pomocniczą czasopisma *Acta Biochimica Polonica*.

Jej działalność naukowa została uhonorowana m.in. stypendium START Fundacji na rzecz Nauki Polskiej oraz Nagrodą Miasta Gdańska im. Jana Uphagena.

Milena Kowalska

Dr Milena Kowalska jest ekonomistką specjalizującą się w finansach publicznych, polityce społeczno-ekonomicznej oraz analizie instrumentów redystrybucyjnych, w szczególności bezwarunkowego dochodu podstawowego. W latach 2016–2022 realizowała studia doktoranckie na Uniwersytecie Ekonomicznym we Wrocławiu, gdzie w 2023 r. uzyskała stopień doktora w dyscyplinie ekonomia i finanse na podstawie rozprawy pt. *Oczekiwany wpływ bezwarunkowego dochodu podstawowego na społeczno-ekonomiczną sytuację jego bezpośrednich beneficjentów*. Od 2018 r. jest związana zawodowo z Uniwersytetem Ekonomicznym we Wrocławiu, gdzie pracuje jako adiunkt w Katedrze Finansów Przedsiębiorstw i Finansów Publicznych.

Jest autorką i współautorką 26 publikacji naukowych, w tym książki *Nowa codzienność z bezwarunkowym dochodem podstawowym. Jak zmieniłoby się nasze życie?*, poświęconej analizie potencjalnych skutków wprowadzenia dochodu podstawowego dla rynku pracy, jakości życia oraz relacji społecznych. Jej zainteresowania badawcze koncentrują się na polityce fiskalnej, systemach podatkowych oraz innowacyjnych rozwiązaniach w polityce społecznej.

Uczestniczyła w realizacji międzyuczelnianego grantu Szkoła Główna Handlowa w Warszawie – Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu pt. *Polityka polskich samorządów gminnych w zakresie opodatkowania nieruchomości*. Jest współautorką raportu *Opodatkowanie nieruchomości w Polsce na tle systemów europejskich*, wydane przez Instytut Finansów. Rozwija działalność międzynarodową jako członkini zespołu badawczego Freiburg Institute for Basic Income Studies oraz Basic Income Earth Network. W ramach mobilności naukowej odbyła dziewięć wyjazdów naukowych i dydaktycznych oraz staż badawczy w Universidade Federal Fluminense w Niterói.

W latach 2018–2021 była przewodniczącą Uczelnianej Rady Samorządu Doktorantów UEW.

Od 2024 r. działa jako ekspertka finansowa Narodowe Centrum Badań i Rozwoju oraz wiceprzewodnicząca Związku Zawodowego Pracowników UEW „Academia”.

Patrycja Kurowska

Specjalizuję się w endokrynologii rozrodu samic, badając molekularne mechanizmy łączące status metaboliczny z funkcją jajnika, dojrzewaniem oocytu oraz wczesną embriogenezą.

W 2021 roku z wyróżnieniem obroniłam doktorat pod kierunkiem prof. dr hab. Agnieszki Rak. W latach 2021–2023 pracowałam na stanowisku asystenta w Pracowni Fizjologii i Toksykologii Rozrodu, Instytucie Zoologii i Badań Biomedycznych Wydziału Biologii Uniwersytetu Jagiellońskiego, gdzie obecnie pracuję na stanowisku adiunkta.

Jestem autorką i/lub współautorką 33 prac oryginalnych, 14 przeglądowych oraz 2 rozdziałów w monografiach opublikowanych w renomowanych czasopismach z zakresu

biologii rozrodu, takich jak *Biology of Reproduction*, *Journal of Endocrinology* czy *Reproduction*, dotyczących roli adipokin -hormonów tkanki tłuszczowej- w regulacji fizjologii rozrodu. Wyniki badań prezentowałam również na ponad 70 konferencjach naukowych.

Kierowałam projektami Narodowego Centrum Nauki (PRELUDIUM, ETIUDA) oraz projektami badawczo-mobilnościowymi, takimi jak NAWA PHC Polonium czy projekt finansowany przez Polską Akademię Nauk i Japan Society for the Promotion of Science. Obecnie kieruję projektem LIDER XV Narodowego Centrum Badań i Rozwoju (2025–2028), dotyczącym opracowania naturalnej metody kontroli płodności dzików.

Odbyłam łącznie ponad 18 miesięcy staży zagranicznych (Francja, Japonia, USA, Włochy), co zaowocowało trwałą współpracą naukową. Prowadzę intensywną działalność dydaktyczną (210 godzin rocznie), popularyzatorską (m.in. Noc Biologów, Małopolska Noc Naukowców) oraz recenzencką. Byłam i/lub jestem promotorem prac licencjackich (14) i magisterskich (4) oraz promotorem pomocniczym w dwóch przewodach doktorskich.

Mój dorobek był wielokrotnie nagradzany, m.in. Stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla Wybitnych Młodych Naukowców (2021), stypendium START Fundacji na rzecz Nauki Polskiej (2024) oraz nagrodami Towarzystwa Biologii Rozrodu za najlepsze publikacje (2020, 2023).

Malwina Marciniak

Teoretyk muzyki i pianistka, doktor sztuk muzycznych na podstawie rozprawy *Pamięć gatunku, nowe idee, nowe narracje w polskich koncertach fortepianowych XXI wieku* (2024). Absolwentka Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy, gdzie studiowała grę na fortepianie, teorię muzyki (dyplom z wyróżnieniem) i kompozycję, a obecnie pracuje na stanowisku asystenta, prowadząc wykłady z teorii w języku polskim i angielskim oraz zajęcia z fortepianu.

Autorka ponad 20 wystąpień na ogólnopolskich i międzynarodowych konferencjach naukowych (Barcelona, Belgrad, Colorado, Lizbona, Londyn, Lovere, Madryt, Manchester) oraz artykułów opublikowanych w recenzowanych czasopiśmie muzycznych. Prowadziła gościnne wykłady

w konserwatoriach muzycznych w Rzymie i Parmie. Jako pianistka – laureatka pierwszych nagród w międzynarodowych konkursach pianistycznych, razem z European Union Youth Orchestra odbyła europejską trasę koncertową, występując m.in. w Katedrze Stephansdom w Wiedniu oraz na Festiwalu Muzycznym w Bolzano. Otrzymała Stypendium Prezydenta Miasta Bydgoszczy dla wybitnego młodego naukowca. W 2026 roku, w ramach Stypendium Polsko-Amerykańskiej Fundacji Fulbrighta realizuje pobyt badawczy na Temple University w Filadelfii, którego kontynuacją będzie komponent badawczy Narodowego Centrum Nauki.

Zainteresowania badawcze dr Malwiny Marciniak obejmują m.in. współczesną muzykę instrumentalną, literaturę fortepianową, nowe metody analizy. Chętnie angażuje się też w projekty interdyscyplinarne, łączące zagadnienia naukowe i aspekty wykonawcze. Przez kilka lat związana z Zespołem ds. Popularyzacji Nauki Krajowej Reprezentacji Doktorantów, m.in. jako mentor podczas I i II edycji projektu „Popularyzacja nie boli”.

Anna Nieczaj

Doktorantka Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza w dyscyplinie inżynieria chemiczna.

W ramach kształcenia w Szkole Doktorskiej prowadzi badania nad projektowaniem peptydów o aktywności przeciwdrobnoustrojowej, koncentrując się na optymalizacji ich właściwości antybakteryjnych oraz potencjalnych zastosowaniach w odpowiedzi na współczesne wyzwania zdrowotne.

Jest współautorką publikacji naukowych w czasopismach z obszaru nauk chemicznych i inżynierii chemicznej.

Liderka środowiska doktoranckiego, od początku kształcenia w Szkole Doktorskiej zaangażowana w działalność Krajowej Reprezentacji Doktorantów, gdzie w 2025 roku pełniła funkcję

Przewodniczącej KRD. Od 2025 roku jest również Przewodniczącą Samorządu Doktorantów Politechniki Rzeszowskiej. Od lat aktywnie uczestniczy w życiu akademickim, łącząc działalność naukową z zaangażowaniem na rzecz jakości kształcenia, rozwoju nauki oraz wzmacniania wspólnoty akademickiej. Jest członkinią Senatu Politechniki Rzeszowskiej oraz kilku komisji uczelnianych, w tym komisji ds. jakości kształcenia, komisji ds. nauki i Uczelnianej Komisji Dyscyplinarnej do spraw nauczycieli akademickich. Zawodowo związana jest z Centrum Transferu Technologii Politechniki Rzeszowskiej, gdzie pracuje w Ośrodku Informacji Patentowej PRz, rozwijając doświadczenie w zakresie transferu technologii, ochrony własności intelektualnej oraz współpracy pomiędzy nauką a otoczeniem społeczno-gospodarczym. Na szczeblu krajowym uczestniczy w pracach zespołów ministerialnych zajmujących się strategicznymi kierunkami rozwoju szkolnictwa wyższego i nauki, a także zagadnieniami związanymi z równością i przeciwdziałaniem zjawiskom niepożądanym w środowisku akademickim.

Aktywnie wspiera rozwój i popularyzację nauki, szczególnie w województwie podkarpackim. Była główną koordynatorką i organizatorką międzynarodowej konferencji The International Hydrogen Scientific Conference: Green Transformation (2025), a także współorganizatorką szeregu wydarzeń naukowych i popularnonaukowych, w tym X Konferencji „Bezpieczeństwo energetyczne - filary i perspektywa rozwoju” oraz Podkarpackiego Festiwalu Nauki i Innowacji.

Bartosz Nieścior

Absolwent Wydziału Prawa na Uniwersytecie Warszawskim, licznych studiów podyplomowych m.in. na New York University i London School of Economics, posiada również tytuł Master of Business i Master of Laws. Obronił z wyróżnieniem pracę doktorską na Wydziale Prawa Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Jest radcą prawnym z wieloletnim doświadczeniem w administracji publicznej, środowisku akademickim oraz w zarządzaniu korporacyjnym. Specjalizuje się w prawie administracyjnym, prawie gospodarczym, prawie międzynarodowym, prawie cywilnym, a także w nadzorze

właścicielskim spółek Skarbu Państwa i doradztwie strategicznym. Zajmował najwyższe stanowiska w administracji rządowej, Spółkach Skarbu Państwa i prywatnych.

Jest autorem i współautorem kilku monografii z zakresu prawa i finansów, a także kilkudziesięciu artykułów naukowych i eksperckich publikowanych w najlepszych czasopismach naukowych w Polsce i zagranicą. Regularnie uczestniczy w projektach badawczych, zespołach naukowych oraz w inicjatywach akademickich i międzynarodowych. Jest laureatem wielu nagród akademickich m.in. Państwowej Akademii Nauk za najlepszą pracę naukową na terenie Lubelszczyzny za rok 2023. Był promotorem kilkudziesięciu dyplomantów licencjackich i magisterskich.

Jest członkiem kolegiów redakcyjnych i rad naukowych czasopism krajowych i międzynarodowych. Prowadzi od wielu lat wykłady na najlepszych uczelniach w Polsce tj. Uniwersytet Warszawski czy Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Jest adiunktem w Szkole Głównej Handlowej w Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie.

Współorganizował liczne konferencje naukowe krajowe i międzynarodowe, seminaria i warsztaty, łącząc wiedzę teoretyczną z praktyką w administracji publicznej, biznesie i edukacji wyższej.

Marta Nycz

Studia inżynierskie i magisterskie ukończyłam na kierunku inżynieria biomedyczna na Uniwersytecie Zielonogórskim (odpowiednio: 2013 i 2014 r.), natomiast zawodowo związana jestem z Uczelnią od października 2014 r. Do grudnia 2023 r. byłam zatrudniona na stanowisku asystenta w Zakładzie Inżynierii Biomedycznej na Wydziale Mechanicznym Uniwersytetu Zielonogórskiego. Obecnie jestem zatrudniona na stanowisku adiunkta badawczo-dydaktycznego w Instytucie Inżynierii Biomedycznej i Materiałowej Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Stopień doktora uzyskałam w dyscyplinie inżynieria mechaniczna na podstawie wyróżnionej rozprawy doktorskiej pt. „*Technologia wytwarzania kompozytowych podłoży czujników*

elektrochemicznych z nanocząstek srebra i nanorurek ditlenku tytanu”, której promotorem była prof. dr hab. inż. Dorota Pijanowska z Instytutu Biocybernetyki i Inżynierii Biomedycznej PAN, natomiast promotorem pomocniczym – dr hab. inż. Katarzyna Arkusz z Instytutu Inżynierii Materiałowej i Biomedycznej Uniwersytetu Zielonogórskiego.

W latach 2018-2021 byłam kierownikiem grantu Preludium, którego celem było zaprojektowanie i walidacja elektrochemicznego bioczujnika umożliwiającego oznaczanie białek szoku cieplnego – biomarkerów stresu komórkowego i procesów nowotworowych. Ponadto byłam i jestem wykonawcą w grantach finansowanych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Narodowe Centrum Nauki oraz Narodowe Centrum Badań i Rozwoju.

Prowadzę badania w obszarze inżynierii biomedycznej oraz inżynierii materiałowej, ze szczególnym uwzględnieniem projektowania, syntezy i elektrochemicznej oraz materiałowej charakterystyki kompozytów przeznaczonych do zastosowań w implantologii oraz biosensoryce. Mój dorobek naukowy obejmuje 15 publikacji, a ich sumaryczny IF wynosi 33,7. Najważniejsze publikacje dotyczą opracowania i charakterystyki zaawansowanych podłoży opartych na tytanie modyfikowanym nanorurkami ditlenku tytanu oraz nanocząstkami srebra, które wykorzystywane są jako elementy konstrukcyjne nowoczesnych czujników.

Kacper Rosner-Leszczyński

Doktorant w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Wrocławskiego, wcześniej studiował również na Università di Catania we Włoszech. Członek Akademii Młodych Uczonych i Artystów przy Prezydencie Wrocławia. Obecnie kieruje projektem badawczym „Ślady wojny na »Ziemiach Odzyskanych« – osvajanie i percepcja przez nowych mieszkańców – 1945–1949” finansowanym ze środków Ministra Nauki, a także jest stypendystą w projekcie „Dokumenty i biurokracja w regionach poniemieckich: państwowotwórczość, regulacja i kontrola w Polsce i Czechosłowacji” (kierowniczka: dr hab. Karolina Ćwiek-Rogalska, prof. IS PAN). Jest członkiem Zespołu Badań nad Historią Nauk Medycznych przy Pracowni Nauk Przyrodniczych i Medycznych Instytutu Historii Nauki im.

Ludwika i Aleksandra Birkenmajerów Polskiej Akademii Nauk. Jego zainteresowania badawcze koncentrują się wokół powojennej historii Polski (1945–1989), historii medycyny, historii społecznej, historii nauki i techniki. Obecnie, poza projektem ministerialnym, bada dzieje aptek na terenie „Ziem Odzyskanych” od schyłku drugiej wojny światowej (1944/45 r.) do ich nacjonalizacji przez państwo (1951 r.)

Jest zdobywcą „Studenckiego Nobla” w dziedzinie nauk społecznych (2024 r.), członkiem redakcji czasopisma naukowego „Sprawy Narodowościowe. Seria Nowa” wydawanego przez Instytut Sławistyki Polskiej Akademii Nauk oraz członkiem Polskiego Towarzystwa Historii Nauk Medycznych. Jest stypendystą Ministra Edukacji i Nauki (2023 r.) i Ministra Nauki (2024 r.), a ponadto czterokrotnym laureatem (I, II, III, IV Edycji) grantu „Młody Badacz” Uniwersytetu Wrocławskiego. Opublikował kilkadziesiąt prac naukowych oraz popularnonaukowych. Pisał m.in. do takich periodyków jak: „Dzieje Najnowsze”, „Roczniki Dziejów Społecznych i Gospodarczych”, „Kwartalnik Historii Kultury Materialnej”, „Medycyna Nowożytna. Studia nad Kulturą Medyczną”, „Przegląd Archiwalny Instytutu Pamięci Narodowej” czy „Przegląd Epidemiologiczny”.

Hubert Szczerba

Dr inż. Hubert Szczerba od 2021 r. pracuje jako adiunkt badawczo-dydaktyczny w Katedrze Biotechnologii, Mikrobiologii i Żywienia Człowieka Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. Jego działalność naukowa koncentruje się na biotechnologicznej produkcji związków chemicznych o znaczeniu przemysłowym. Jest absolwentem biotechnologii na Uniwersytecie Przyrodniczym w Lublinie oraz studiów podyplomowych z biologii molekularnej na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Stopień doktora uzyskał 26 maja 2021 roku w dyscyplinie technologia żywności, w specjalności biotechnologia żywności. Za wyróżniającą się rozprawę doktorską został uhonorowany Nagrodą Prezesa Rady Ministrów.

Doświadczenie badawcze zdobywał w renomowanych zagranicznych ośrodkach naukowych. W latach 2022–2023 prowadził badania w Berkeley Lab (UC Berkeley) w Stanach Zjednoczonych, a w latach 2023–2024 kontynuował działalność naukową w National Centre for Biotechnology (CNB) w Madrycie, gdzie kierował projektem finansowanym przez NAWA w ramach programu Bekker.

Jest laureatem Stypendium Ministra Edukacji i Nauki dla wybitnych młodych naukowców, programu START Fundacji na rzecz Nauki Polskiej oraz Nagrody Prezesa Rady Ministrów za wyróżniającą się rozprawę doktorską. Wielokrotnie nagradzany przez Rektora Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie Nagrodą I, II oraz III stopnia za osiągnięcia naukowe. Otrzymał Polską Nagrodę Innowacyjnego Rozwoju w kategorii „Naukowiec Przyszłości”. Był kierownikiem projektów Preludium (NCN), Etiuda (NCN) oraz Bekker (NAWA), a także wykonawcą w programie LIDER (NCBR).

Poza działalnością naukową aktywnie angażuje się w rozwój życia akademickiego i działalność organizacyjną. Jest członkiem Wydziałowej Komisji ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą, prowadzi Koło Naukowe Biotechnologów „BIOM”, a także pełni rolę mentora w programie „NEVER GIVE UP!”. Współorganizuje wydarzenia popularyzujące naukę, w tym Lubelski Festiwal Nauki, Dni Otwarte UP w Lublinie oraz Dzień Biotechnologa.